

In cinstea
lui
7 Noiembrie

Meturgistii de la uzinele „Industria Siermii” din Cimpia Turzii au realizat in luna octombrie peste plan 1260 tone produse meturgice față de 650 tone cit prevedea angajamentul luat in cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Construcții de pe hantiorul Orașului muncitoresc Hunedoara din cadrul Trusului nr. 4 au in deplin planul anual până la data de 30 octombrie. Au fost date in folosință toate cele 150 de apartamente care trebuiau realizate in acest an.

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2949 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 2 noiembrie 1958

TELEGRAMĂ

Către
Comitetul Central al Partidului Comunist din Austria

Dragi tovarăș, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român vă trimite un cald salut frățesc cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a Partidului Comunist din Austria. De-a lungul acestor 40 de ani Partidul Comunist din Austria, credincios ideilor marxism-leninismului, întărind permanent unitatea și coeziunea rindurilor sale, demascînd revizionismul și oportunistul de dreapta, a luptat neobosit pentru realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare, pentru întărirea continuă a legăturilor partidului cu masele, pentru interesele și drepturile vitale ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii din Austria. Partidul Comunist din Austria a luptat și continuă să lupte cu consecvență pentru întărirea solidarității frățești cu celelalte partide comuniste și muncitorești, pentru o politică de pace și prietenie cu U.R.S.S. și cu celelalte țări care construiesc socialismul. Urăm Partidului Comunist din Austria noi succese în creșterea continuă a rindurilor sale, în consolidarea sa ideologică și politică, în lupta sa pentru înfăptuirea unității clasei muncitoare, pentru unirea tuturor forțelor care luptă pentru pace și progres, pentru prietenie și colaborare între popoare. Vă urăm, dragi tovarăș, succes deplin în lupta voastră pentru pace, democrație și socialism. Trăiască Partidul Comunist din Austria în frunte cu Comitetul său Central!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

O CHESTIUNE DE ONOARE

Organizația U. T. M. de la rafinăria 3-Teleajen educă pe tineri în spiritul atitudinii socialiste față de muncă

Așa descrie Alexandru Sahla, în năvăla sa „Uzina vie”, sentimentul de care era cuprins în trecut un muncitor, unul din sutele de mii de muncitori ai țării atunci cînd pe poarta fabricii ieșea o nouă locomotivă: „Din întina vîzînet, pe șina proaspătă s-a scos încă o locomotivă... Ce zici, tovarășe Filip, lată, încă ura!” Și muncitorul slăbănog, cu o brațușă suplu, ameziți de sudoare, înajă brațele... — Da, încă una. Dar ce ne bucură pe noi? Ce ne bucură, dacă s-ar scoate nu una pe zi, ci o sută de mii? Burile muncitorilor rămin tot flămînde, Alții se satură...”

Lupta glorioasă a clasei noastre muncitoare a spulberat însă acele vremuri. Mijloacele de producție au trecut din mina capitaliștilor, a exploatorilor, în mina poporului muncitor. Tinerii știu că astăzi poporul muncitor se bucură de rezultatul muncii sale, că muncește astăzi pentru el, pentru tovarășii lui, pentru întreg poporul muncitor, că roadele muncii nu-i sînt furate ca pe vremuri de către capitaliști și moșieri. Rafinăria nr. 3 — Teleajen are mult peste o mie de tineri. Lucrează însă acolo un tînar nu prea înalt, cu ochii vioi și lața puțin negricioasă.

Policlinica atellerelor C.F.R. „Grivlja Roșie” din Capitală

nemotivat, era indisciplinat, se certa cu ceilalți muncitori, cu maestrul și era vai de capul lucrului pe care punea el mîna. Trei zile trebuia să drogi în urmă. Și cîți ca aceștia nu erau în alte

I. BODEA (Continuare în pag. 3-a)

Datorită hărniciei muncitorilor ei, și întreprinderea textilă „Gh. Doja” din orașul St. George, R.A.M. și-a depășit în cinstea zilei de 7 Noiembrie planul de producție. În fotografie: țesătoarea Maria Mayer și malsrul fanoș Szabo discutind asupra calității unei noi țesături.

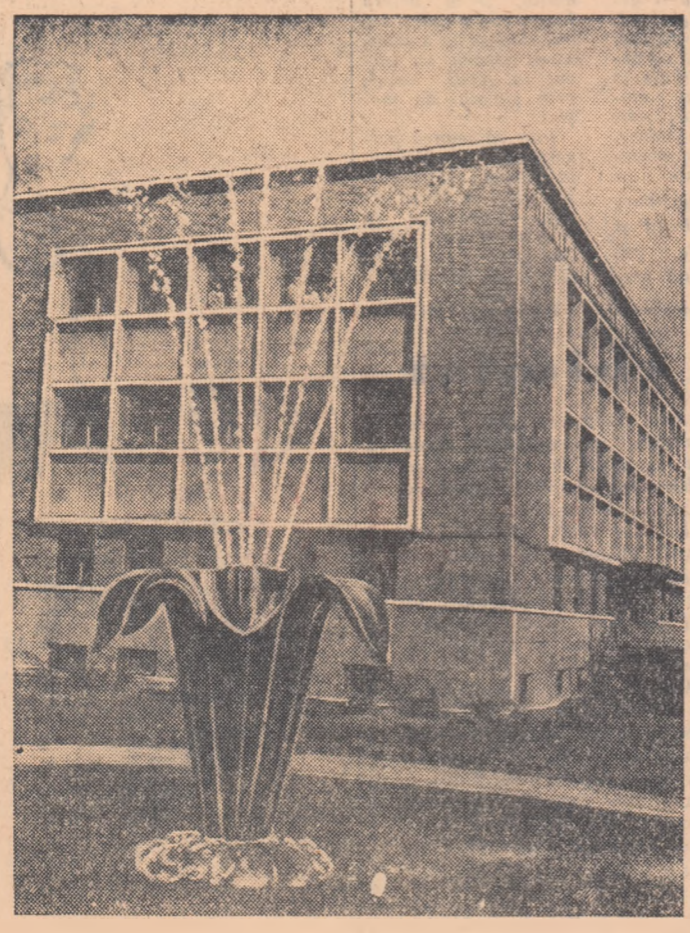
DE CE așa de puțini tineri în sectorul zootehnic al gospodăriei colective?

—Organizația U.T.M. de la G.A.C. „Octombrie Roșu” din Lupșanu trebuie să cultive la tineri dragostea pentru meseria de crescător de animale—

Sectorul zootehnic reprezintă una din principalele surse de venituri în gospodăriile agricole colective. Sprijinirea dezvoltării acestui important sector este una din îndatoririle importante ale organizațiilor de bază U.T.M. din G.A.C. Mergînd pe linia dezvoltării continue a sectorului zootehnic, gospodăria agricolă colectivă „Octombrie Roșu” din comuna Lupșanu, regiunea București a obținut importante succese ca urmare a muncii desfășurate de colectivități pentru sporirea numărului de animale. An de an gospodăria a obținut venituri din ce în ce mai mari. Dacă în urmă cu doi ani în anul 1957, la înființarea ei, gospodăria nu dispunea decît de 18 cai și o singură vacă, iar astăzi gospodăria dispune de 74 cai, 68 vaci, 860 oi, 163 porci și alte animale mici ne dăm seama de interesul deosebit de colectivității pentru dezvoltarea acestui sector. Un merit al colectivității din G.A.C. „Octombrie Roșu” este acela că ei cu mîrii numărul de animale prin înmulțirea animalelor proprii și mai puțin prin cumpărarea lor. Astfel, numai în anul 1958 numărul vitelor s-a mărit cu 20 capete prin prăsilă și cu 8 capete prin cumpărare, al oilor cu 240 capete prin prăsilă și cu 60 prin cumpărare, al porcilor cu 59 capete numai prin prăsilă. O atenție deosebită acordă colectivității îmbunătățirii continue a rasei animalelor, construcțiilor de grajduri, adăposturi pentru animale și asigurării bazei lor furajere. Sectorul zootehnic constituie principala sursă de venituri a gospodăriei. Fondul de bază, care la sfîrșitul anului 1957 se ridica la 709.420 lei, a crescut în proporție de 60 la sută prin veniturile aduse de acest sector. În acest an fondul de bază va crește cu încă 91.600 lei, dintre care 60.000 lei se vor obține numai prin valorificarea produselor animale.

Am amintit aici pe scurt veniturile mai importante pe care le-a adus sectorul zootehnic al gospodăriei. Aceasta demonstrează cu prisosință avantajele pe care le aduce creșterea animalelor în gospodăria agricolă colectivă. Fiecare ar fi fost ca organizația de bază U.T.M. din G.A.C. „Octombrie Roșu” să acorde o mare atenție sectorului zootehnic. Aceasta se impunea cu atît mai mult, cu cît în gospodăria tineretului prezintă o mare forță — 120 de tineri dintre care 70 sînt utemiști. Din păcate însă nu așa stau lucrurile. În sectorul zootehnic al colectivității lucrează foarte puțini tineri. Aceștia ar putea fi numărați

CONTINUARE PAG. III

Proletarii din toate țările, uniți-vă!

Săptămîna teatrului sovietic

A R T A

înaltelor IDEI

A L E

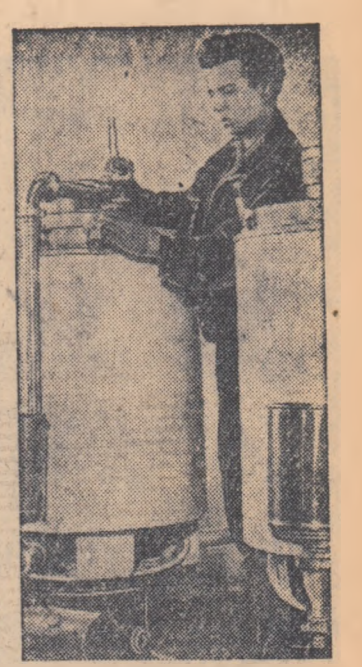
COMUNISMULUI

Oamenii de George Dem. Loghin te cu prilejul teatrului au găsit Lumii prieteniei un sprijin — xx — te un sprijin substanțial în profesarea unei arte scemce călăuzită de principile estetice ale realismului socialist. În acest sens, au contribuit din plin tematica inspirată din construcția socialismului și a comunismului, înalta valoare ideologică ce luminează mesajul acestei teatralități, oamenii înaintați zugrăviți în piesele sovietice, precum și procedeele dramatice cu ajutorul cărora este pus în valoare materialul de viață. Zugrăvind viața celei mai înaintate societăți pe care a cunoscut-o vreedată istoria, în aceste zile cele mai esențiale, dramaturgia sovietică a oferit cu generozitate actorilor noștri o galerie de personaje îndrăgite pentru fondul lor moral și pentru valoarea lor dramatică.

Printre aceste personaje se numără neînfriecabilii revoluționari care, înfruntînd dușmanul intern și internațional nu pus bazele statului sovietic; minunații eroi ai epocii de reconstrucție economică a patriei; muncitorii, țărani și intelectuali, cei care au tradus în viață sarcinile planurilor cincinale; vitejii ostași care au apărat civilizația omeniilor de invazia fascistă; primii constructori ai minunatei societăți comuniste.

Dînd viață acestor eroi, actorii noștri și-au îndeplinit o nobilă misiune față de publicul spectator, făcînd din arta lor o adevărată școală cetățenească.

A devenit o tradiție a vieții noastre culturale ca printre manifestările artistice organiza-

În aceste zile, în preajma zilei de 7 Noiembrie, în atelierele întreprinderii „Tehnolit” din Cluj se află o serie de noi prototipuri gata finite care cu dulapul de congelat carne cu o capacitate de 60 kg., aparate de pasteurizat lapte cu o producție de 1500 litri pe oră și altele.

În fotografie: Utemistul Iosif Navratil pregătind aparatul de pasteurizat în vederea probei de omologare.

Cine este adevăratul vinovat?

Din sala unui tribunal britanic pentru judecarea morilor

Ne aflăm la Curtea cu juri din Maidstone. Azi sîr urmează să fie judecat un proces care a stîrnat multă atîtare. Este vorba de un proces britanic. Este vorba de un proces britanic. Este vorba de un proces britanic. Este vorba de un proces britanic.

CONTINUARE PAG. 3-a

Prețurînd se vedește interesul tineretului pentru cultură (în fața unui stand de cărți din B-dul Republicii din Capitală)

Foto: V. CHIRCEV

In cele mai bune dintre operele lor scriitorii remarcabili ai literaturii noastre realist-socialiste cum sînt Mihail Sadoveanu, Mihail Beniuc, Zaharia Stancu, Petru Dumitriu, Marin Preda, Titus Popovici, V. E. Galan, Francisc Munteanu și alții, au reflectat întocmai profilul omului înnobit de lumina conștiinței socialiste, de însemnătatea rolului său social, a datoriei de a participa cu trup și suflet la lupta pentru triumful cauzei nobile a comunismului.

EROULUI COMUNIST al literaturii noastre îi ESTE CARACTERISTICĂ O bogată viață sufletească

Reflecția artistică a acestor elemente sublime din profilul eroului vremii noastre implică și o creștere a răspunderii ideologice și artistice a scriitorului. Pentru a convinge, el trebuie să emoționeze, să-l zguduie pe cititorul său, să găsească stilul și expresia celei mai proprii pentru a zugrăvi realist, cu plasticitate, sentimentele oamenilor.

Adevărul trebuie să iasă în lumină, fie el tînuț chiar sub 7 lacete! Procurorul deschide suita dezbaterilor: — Avem în față cazul trist al fiului unui erou al aviației militare regale, Martin Searly, în vîrstă de 18 ani, a oțarului de bancă pe care a jefuit-o de 2.274 de lire sterline. Ne doare cînd ne gîndim că tatăl lui este sir John Searby, comandant în flota aeriană militară, director al operațiunilor de bombardament și re-conucșterea din Ministerul Aerului. Păcat! Băiatul a apucat-o pe călășă încă de mic. Cîntecul lui a fost frîmțos din totdeauna de o pasiune morbidă după fîmă. Biografia lui e un fir dureros de acte necugetate. În urmă cu cîțiva ani, a fost prins în Londra vînzînd un aparat de fotografiat al celebrului său tată. Apoi a încercat să se alăture expediției transantartice. Martin a plecat la Tanager, unde a încercat să intre într-o bandă internațională de hoști. Răstors la Wart-

CAROL ROMAN (Continuare în pag. IV-a)

CONTINUARE PAG. III

MIRON DRAGU

CONTINUARE PAG. III

Din frumusețile patriei
Peisaj de la Cheile Bicocului

Prin deșert, în căutarea veninului de șarpe

Vinătoare de șerpi. O aventură primej-De altfel să ascultăm ce povestește unul din
diaoasă? Nu! E vorba de o dificilă încercare reporterii ziarului „Komsomolskaja Prav-
din care oameni curajoși își pun în primej- da” ce a însoțit expediția unor asemenea
die viața pentru salvarea de vieți omenești. vinători.

Porcini la vinătoare. Iată cu
maxina iar apoi când va trebui să
străbatem nisipurile din pustiu,
ne vom încerca bagajele pe că-
mile. N-avem arme, nici plase,
capcane, nici măcar lațuri. Armele
noastre se reduc la două bețe no-
duraoase. Dar vinătoarea ce urnea-
ză e-o facem nu este deloc lipsită
de pericole — plecăm să vinăm
șerpi. Mai mult de 20 de specii
trăiesc în Turkmenia. Dintre ace-
ste specii câteva sînt foarte otră-
vitoare: cobra, eja, ghiurza...
Iată în sfîrșit și „sălaşul serpi-
lor”. Ruinele unor străvechi con-
strucții din argilă, acoperite de
stuful rîulelor. Unul dintre vînă-
tori ridică expresiv degetul
„Există!” Lîngă vizuină se văd
urme de șarpe. „Unul slab, apre-
cizat Boris. Însămăni că seara va
ieși la vîntoarea”.

Marcăm vizuina cu o bucată de
ziar înfipțit într-o ramură și ne
înălțăm un cort. Mai repede, mai
repede sub cortul salvator. Încă
puțin și vom fi doborîți de inse-
cție.

Abia acum observăm nenunțate
agiriștii și cicacii pe mîinile
lui.

— Întreaga mea biografie se află
în ea — rostete simbrind Boris.
Uite aici, mai jos de cot, mi-a
mînuș o bucată de panteră rănită,
nici un șarpe și-a lăsat amprenta.
Asta-i soarta vîntoătorului. Trebuie
însă să-i prindem viu și de aceea
le porți urmele... Vedeți, am o a-
mintire și de la prima cobra. Căci
eu am crescut în pustiu. Aveam 8
ani cînd cobra mi-a mușcat sora. A
păstrat sub carimbul cîșmei de
box. Cei de-acasă și-au pierdut
cumpătul. Repede după descăntă-
toare... Bătrîna a descăntat cu
mult zel... Numai că peste o zi
sora zăcea moartă... Iar peste un
an cobra m-a mușcat pe mine.
Toamă de deget... Cîntam între
ruine ouă de pasăre. Am fugit ca-
ciată alb ca vîntul. Mama a ghicit
imediat despre ce era vorba. „T-
porul, o strigă, deși-mi toporul!”
A dat odată și a lăsat. Iar eu
cu toate că am rămas fără un de-
get sînt încă viu. Și iată acum —
am devenit vîntoător de șerpi.
Ne-am așezat la douăzeci de

Blănuri colorate

Fabricile de blănuri din Len-
ingrad au început să producă
blănuri colorate în peste 50 de
nuanțe: în violet, în culoarea
mierii, a coralului, portocaliu,
roz și altele. Primul lot —
1.000 de piețele de blană co-
lorată — a livrat fabrica de
blănuri nr. 1 din Leningrad.
Ca materie primă s-au folosit
blănuri de miel tinăr, între-
buinate înainte pentru confe-
ționarea mînușilor. La mașini
speciale, valțuri încălzite nete-
zesc părul, îl îndreaptă. Apoi,
piețelele se vopsesc nu cu co-
loranți obișnuiți, ci cu colo-
ranți speciali, de cadă.
Crescătorii de oi caracul din
gospodăria „Ak-Kopçigai” (Uz-
bekistanul de sud) au obținut
oi caracul cu piețele de culo-
area plătinei și bronzului.
Piețelele de caracul colorat
sînt mătăsoase, au un lustru
frumos și bucelele rezistente.
Noile nuanțe ale piețelor de
caracul au fost obținute în ur-
ma unei munci de selecție des-
fășurată timp de 15 ani la gos-
podăria „Ak-Kopçigai”.

pași de semnul lăsat de noi. Vină-
toari au pregătit bețele noduroase.
Am verificat încă odată aparatul
de fotografat. Cobra a apărut pe
neșteptate. Și-a ivit brusc capul
negru și imediat corpul flexibil a
serpuit pe pantă. Trebuia să astu-
păm vizuina, să-i tăiem calea re-
tragerii!
— Acum nu mai scapi, porum-
bișo — mormăie Boris descriind
cercuiri lîngă șarpe.
Picioarele lui se află numai la
un metru... Cobra face ultima în-
cercare de a fugi, dar un buș no-
durao îi barează drumul. „Aha!
lupă! Primesc!”

Cobra se încovoiea puternic și
capul ei se află acum mult deas-
upra pămîntului. Corpul încordat
trezire ușor. Puțin mai jos de cap
se umflă gîtul ca și cum ar creșea
un „șgler” lat. Acesta este un
semnal: „Acum pășește-te, voi fi
jura crîștar!” O mișcare imper-
ceptibilă și Boris ia de pe pan-
tonul o picătură de otravă. Cobra,
probabil satisfăcută de atac, înpe-
nește pentru o secundă, iar apoi
încearcă să fugă. Abia am așteptat
aceasta! Bățul atinge „gîtul” șar-
pelui. Iată că ea este de acum a-
păsăută puternic pe nisip. O clipă
și cobra este apăsată de coadă!
— Șarpele se încordează oa un
arc.

Înșorit cu disperare aparatul, s-a
terminat filmul. Și ce imagini in-
teresante se pierd! Cobra ajunge
la pulpa piciorului lui Boris...
Dar tocmă în această constă mă-
iestria vîntoătorului — el s-a întors
la pînc, iar capul șarpelui a nemi-
rit în sacul pregătit cu iecăușină
de Vsevolod Dmitrievici. Gata!
Lupta s-a încheiat!
Ce se va întîmpla acum cu co-
bra? De ce acești oameni curajoși
își riscă astfel viața?

Vsevolod Dmitrievici scoate din
servietă o cutie cu erubete de
sticlă. Pe ele scrie: „Antico-
brin”.

Din timpuri străvechi au suferit
oamenii din aceste locuri din
cauza șerpilor. Dacă te mușcă,
trebuie să-ți tai degetul sau o
mîină. Alfel te aștepta moartea.
Unii își tăiau rana și sugeau otrava.
Uneori ajută. Dar cîte vieți au
pierit în Asia centrală...

Un întreg centru științific a fost
organizat la Taykent pentru des-
fășurarea luptei contra mușcăturii
de șarpe. Și cel mai bun me-
dicament s-a dovedit... chiar otrava
de șarpe. Mai precis, serul pre-
gătit cu ajutorul lui Boris. Căci sînt
contaminanți cu doze extrem de
mici. După aceea cantitatea de
otravă se mărește. Singele calului
formează un antidot. Din el se fac
seruri curative: „Antico-brin”,
„Antighiurzin”.

— Sînt foarte vicleni aceștia! a
spus Boris despre „ghiurzi”. Ni-
codată nu știu din ce parte se a-
runcă asupra ta. Cobra este mai...
nobilă, te avertizează.

Tocmă pe „ghiurzi” i-a ales
Boris ca să-mi arate cum se ia
otrava de la șerpi. Aceasta s-a în-
tîmplat la Așhabad. Șarpele pri-
vau cu ochi fixi, răi.

— Pregătește-ți aparatul, mi-a
făcut semn Boris.

Cîteva mișcări de vrăjitor cu
penseta de lemn și iată că șarpele
cecușiu, gros, serpuiește în mină.
Cu mina dreaptă Boris ține un pa-
har din masă plastică. În gura larg
deschisă a șarpelui se văd dinții
otrăvitori. O singură mișcare gre-
șită și își se pot înfișe în mină. În
furia sa neputincioasă șarpele este
gata să înfișe dinții în orice înfi-
nește în gură. Și imediat se apropie
de gură cu prudență un păhî-
rel. O pocnătură a maxilarelor. Pe
pereții străvezi ai păhîrelului se
scurge a picătură de culoarea chih-

limbarului. Aceasta este groa-
nică otravă de șarpe! În condiții
mici otrava este curată. Dar o-
cum, cu ajutorul acestei otrăvi se
tratează bolile de nas, gît, urechi,
se încearcă vindecarea cancerului...

Otrava este scumpă. Ea are o
structură chimică complicată, nu
se poate obține în condiții de la-
borator. Trebuie să fie vînați
șerpi. Ei sînt înșiși în lăși specia-
le. Dar șarpele nu suportă lipsa
de libertate și moare repede.
De aceea se duc mereu vîntoari
curajoși în pustiu.

V. PESKOV

„HULA-HOOP“ — un nou vînt de nebunie în Occident

După ce „rock and
roll”-ul și-a lăsat
amprenta distructivă
asupra tinerei gene-
rații din lumea capi-
talistă, ani de zile,
asupra Americii s-a
abătut acum un nou
vînt de nebunie, care
suflează de la Atlantic
la Pacific și din Ca-
nada pînă în Mexic:
„Hula-Hoop”.

Este vorba de o
nouă diversivne, men-
ită să afle isteria
în tinerețea tinereții,
să cultive des-
frîul, descompunerea
morală. În loc să
descurajeze tînăra ge-
nerație spre cunoștin-
țarea marilor valori
ale civilizației uma-
ne, cercurile dirigu-
toare americane lan-
sează periodic diver-
sivni care au drept
scop pervertirea in-
teligienței lor. În
această direcție, arun-
carea lui de cultură,
După înnoarea de „co-
micuri” de „rock-
and roll”-uri, la mo-
dă se află „Hula-
Hoop”. Pervertirea
capătă mereu alt nu-
me. Cifrele adeptilor
noului „dans” sînt de
proporții îngrijoră-
toare: 20 de milioane
pînă în prezent și,
probabil, 50 de milio-
ane pînă la sfîrșitul
anului după cum pro-
noștează presa ame-
ricană.

Un avion-taxi pe străzile Berlinului (R.D. Germană)

„big bussiness”. Mai
mult de 40 de fabrici
de jucării din S.U.A.
și-au schimbat profi-
lul producției, arun-
cînd pe piață cantități
imense de cercuri
din material plastic,
cu diametrul de 1 m.
Chiar dacă fiecare
care nu costă mai
mult de un dolar, in-
vențiile fabricanților
de cercuri au realizat
pînă acum aproape 30
de milioane de dolari
și se pregătesc să-și
sporească beneficiile.
„Onoarea” acestei
descoperiri „geniale”
le revine lui Arthur
Knerr din Los An-
geles.

Unde merge des-
compunerea tineretii
american, care
sînt consecințele ne-
faste ale acestei si-
tuatii de dezordine în-
săși presa america-
nă. Imaginați-vă o
tînăra care în loc să
studieze, să se plim-
be sau să facă sport
reuzesc, recorduri,
de a se bifă într-un
cerc zece ore și un
minut. Trebuie o altă
probă de descompu-
nere morală? Doriți
numele? Este Con-
stanța Hagendorf din
Yoma care a ieșit...
brutătoare într-o lup-
tă disputată cu alți

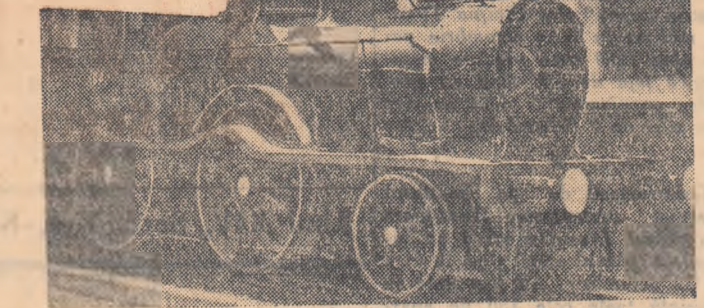
229 de concurenți și
concomente, bifîindu-
se zece ore și un mi-
nut în șir. Concursul
pentru titlul de „cam-
pion absolut” al
„Hula-Hoop”-ului nu
și-a spus însă utili-
mă cuvinți... O fești-
că de 11 ani a făcut
18.000 de înregistrări
de cerc în trei ore și
jumătate, iar un ti-
năr din Michigan a
bătut toate recorduri-
le, folosind 14 cercuri
dintr-o dată. „Hula-
Hoop” are deja clien-
turi speciale în Ame-
rica, cu profesori, și
adereții, organizații.
Așa se crește o ge-
nerație de asasinii,
depravati, gangsteri
de profesie, așa se
pregătește carne de
tun pentru un viitor
război.

Borodin... chimist

Lubitorii de muzică din toate
țările lumii apreciază în mod
deosebit valoroasele lucrări mu-
zicale — Simfonia în si bemol
major și Simfonia în si minor
— ale lui Borodin, unul din
membrii renumiți grup al
color „cinci” muzicieni ruși, in-
tellestori ai unei arte profunde
legate de aspirațiile poporului
lor. De asemenea, printre lu-
crările de frunte ale lui Boro-
din se numără operele: „Cnea-
zul Igor” și „Bogatiri” (Voi-
nici) precum și Cuartetul de
coarde în la major.

Marele public îi cunoaște
pe Borodin ca un muzician de
frunte, dar Borodin a fost și un
chimist remarcabil. Borodin a
studiat chimia la școlile lui
August Kekulé, E. Erlenmayer
și A. Würtz.

PRIMA CALE FERATĂ romînească

Cu această locomotivă numită „Călugăreni” se efectuau călătoriile pe
prima cale ferată romînească...
Foto: N. STORLIAN

siunea de a efectua primul
transport feroviar pe pămîntul
Romîniei.

Puțin istorie
Ideea construirii unor căi
ferate pe teritoriul romînesc a
preocupat încă cu multo de-
cezii înainte de evenimentul din
gara Filaret. La 1841, vornicul
Gheorghe Șutu a tratat cu pre-
ședintele căilor ferate galici-
ne, prințul Leo de Sapicha,
posibilitatea unor construcții
feroviare. La 14 februarie
1842, Inginerul Marin s-a adre-
sat statului administrativ al
Moldovei cu propunerea ca să
construiască un drum de fier
care, plecînd de la Mihăileni
să urmeze valea Siretului pînă
la Dunăre pe o distanță de 379,3

kilometri. La început tracți-
unea trebuia realizată cu cal.
Inginerul Marin a calculat ca
fiind necesară o cantitate de
muncă cu brațele reprezentînd
3.970.000 zile de clacă, iar cu
carele 1.030.000 zile de clacă.
Proiectul, din pricina dificul-
tăților prin care trecea țara, nu
a putut fi realizat. Novia
unor transporturi moderne se
face însă marea mai puternic
simțită. Adesea sînd-se la 8 de-
cembrie 1859 adunării elec-
tive din Muntenia, Al. I. Cuza
spunea: „Călețele făcute de
oameni speciali au dovedit că
cheltuielile și întîrzierile de
transport adăugate pe lîngă
alte cheltuieli absorb la noi...
mai mult de a treia parte din
venituri”.

Dezvoltarea capitalismului în
țara noastră, lărgirea legături-

lor cu piața mondială capi-
talistă impunea burgheziei romî-
nești să renunțe la mijloacele
de transport bazate pe forța a-
nimală — corespunzătoare feo-
dalismului — și să introducă
transportul feroviar. Se face în
acest sens o seamă de încercări.
În jurul vîntoării statului
încep să roiască tot soiul de
aventurieri. În 1867, englezilor
John Trevor Barkley și John
Staniforth li se încredințează
construirea liniei ferate Bucu-
rești-Giurgiu. În același an,
grupului austriac Oppenheim i
se concesionează construcția
liniilor Roman-Ițani, Pașcani-
Iași și Verești-Botoșani.

Jaf din banii statului
Concesionarii străini, cu
complicitatea politicienilor re-
acționari și sub patronajul mo-
narhiei, au jefuit vistieria sta-
tului. Lucrările efectuate de
concesionari au fost plătite la
prețuri fără egal în lumea în-
treagă. În timp ce, după calcu-
lele cele mai exagerate, un
kilometru de cale ferată putea
să coste maximum 150.000 lei
aur, Oppenheim a primit
230.000 lei aur pentru kilome-
tru, iar Strouberg 306.000 lei
aur. Calmele lui Strouberg i
s-au plătit o dobîndă de 7,5 la
suta pentru întreg capitalul in-
vestit. Cum a putut să fie să-
virțit un asemenea jaf o să
înțelegem mai tîrziu. Deocam-
dată să notăm că lucrările ef-
ectuate de concesionarii străini
s-au caracterizat prin lipsa de
grijă pentru calitatea lor. Din
diorința de a cheltui cât mai
puțin, concesionarii nu au ezitat
să construiască căi ferate în
vii inundabile, să constru-
tasecă poduri din tablărie refu-
zate în alte țări, ca să nu mai
vorbim de traseele care erau
coborîte în fundul văilor spre
a nu se executa umpluturile ce
erau necesare. În schimb, tra-
seele țineau seama de moștele
politicienilor și mai marilor
vremii. Există un bogat mate-
rial revelator la Institutul de
documentare feroviară și mai
ales la Muzeul Căilor Ferate,
unde am găsit multe din da-
tele pe care le prezentăm. Putem
astfel afla că la unele po-
duri temelile erau atât de
puțin adînci încît se găseau
la nivelul apelor celor mai
mici. Ba, uneori, erau chiar pe
deasupra apelor.

Concesionarii trăgeau foloa-
se nu numai de pe urma pe-
turilor exagerate de mari ce li
se plăteau, ci și de pe urma
faptului că în Romînia, lipsind
o industrie metalurgică, își a-
sigurau o piață de desfacere
pentru produsele lor necesare
instalației și întreținerii căilor
ferate. În plus, avînd concesiu-

Na este de mirare, în atari
condiții, că moștenirea pe
care ne-a lăsat-o burghezia și
în domeniul căilor ferate a
fost dintre cele mai deza-
stroase.

EUGENIU OBREA

După cum se vede,
nu se dau sfaturi co-
pilor americani să
citească mai mult,
nici să învețe mai
mult, ci să se bîfje
cu cit mai multe
cercuri în jurul taliei.
Acum, „Hula-Hoop”
după ce a cuprins
America se întinde ca
norul de lăcuste.
„Anglia contaminată”
— strigau zărele
americane cu entu-
ziasm, iar cele en-
gleze cu îngrijorare.
„Austeria Canada in-
vadată” — anunțau
titlurile ziarelor de
peste ocean într-o
dimineață. La Toron-
to era de acum gata
să se provoace o
adevărată catastrofă.
Un grup de „hoops-
ters” au început un
concurs de „abilita-
te” în mijlocul cri-
mului, pe o arteră
foarte circulantă. În-
trebindu-se în traver-
sarea străzii cu cer-
cul în jurul taliei,
primii suvoici de ma-
șini.

Iată că pentru per-
vertirea tineretului,
în lumea capitalistă
s-a găsit o nouă for-
mă, aducătoare de
și mai grave profi-
turi pentru ințitatorii
ei. Z. FLOREA

V. T.

